

[Skatteministeren]

men forbedre forslaget stilling – for nu at citere hr. Glistrup.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg takker naturligvis ministeren for, at vi dog herinde må få lov til at vide, hvad det egentlig er, vi skal vedtage.

Men synes ministeren virkelig, det er at forbedre lovgivningen, når han i forslaget kapitel 6, § 51, foreslår: »Bevilling til aktiv forædling og bevilling til passiv forædling indrømmes efter De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom?« Der står ikke, hvad det drejer sig om. Det kan ikke være oplysende for nogen, og det kan da forhåbentlig ikke være en del af den forbedring af skattelovgivningen, som ministeren ønsker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Ønskes der afstemning om overgangen til anden behandling? (Ophold). Der ønskes afstemning. Denne afstemning vil blive foretaget i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven). (Appelbe- grænsning m.m.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Under dette punkt på dagsordenen har vi så første del af regeringens såkaldte retssikkerhedspakke til førstebehandling. I modsætning til den sidste sag er det nok en sag, der kan kalde på de store politiske lidenskaber – for nu at citere skatteministeren fra før.

Det er hverken for Socialdemokratiet eller for befolkningen helt ukendt, at den nuværende regering ynder store ord og store løfter i sammenhænge, hvor beskedenhed og i hvert

fald en vis selvbeherskelse ville være mere på sin plads.

Forslagene i dag lanceres under feltråbet: Retssikkerhed! Man venter så en grundig belysning af hele skattesystemet og nogle tilbundsgående forslag til ændringer, men det bliver kun til et par hik.

Det er selvfølgelig tilladt for alle at kigge videre i den såkaldte retssikkerhedspakke, men det bliver man ikke spor mere overbevist af.

Den ene del af dagens lovforslag kan jeg hurtigt gøre færdig; det er forslaget om at udmelde syn og skøn ved opgørelse af værdispørgsmål i sager ved Landsskatteretten. Udvalgsbehandlingen vil uddybe emnet, men jeg kan sige, at Socialdemokratiet er relativt positivt indstillet over for dette forslag.

Den anden del af lovforslaget forekommer mig mere betænkeligt. Jeg er stærkt tvivlende over for, om en indskrænkning af skatteministerens appeladgang sikrer materielt rigtigere afgørelser, således som fremsættelsestalen postulerer. Det er faktisk et meget alvorligt spørgsmålstejn at sætte ved både Landsrettens og Højesterets kvalifikationer i skattesager. Bliver en afgørelse bedre af, at den ikke prøves i vore to fornemste retsinstanser? – kunne man fristes til at spørge.

Den samme mistænkeliggørelse kan også ses deri, at regeringen har nedsat et udvalg, retssikkerhedsudvalg III, der skal sikre, »at afgørelser i skattesager, der verserer ved domstolene ... træffes under størst mulig hensyntagen til det skattemæssigt, materielt rigtige resultat.« Og det er citat fra bemærkningerne.

Det er faktisk rystende, synes jeg, at ministeren tillader sig at mene, at det er nødvendigt for regeringen at nedsætte et særligt udvalg, der skal sikre, at domstolene tager hensyn, og endda altså kun hensyn til det indholdsmæssigt rigtige resultat, når en sag er til behandling ved danske domstole. Jeg venter spændt på en kommentar fra ministeren.

Det er i denne noget horrible belysning, forslaget om begrænsning af det offentliges appeladgang skal ses. En arbejdsgruppe i Skatteministeriet har undersøgt mulighederne for at begrænse det offentliges appeladgang.

Regeringen er imidlertid gået en hel del videre end arbejdsgruppens konklusioner. Jeg kan ikke finde nogen forenkling i, at man har en uændret struktur, hvor man blot afskærer den